

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Tidspunktet for Valutacentralens Indførelse er mig vel bekendt; at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen tillægger den stor og ond Virkning, er mig ogsaa vel bekendt, men at den ogsaa ligefrem har virket paa Arbejdsløsheden uden for Landets Grænser, er mig ganske uforstaaeligt. Det er rigtigt, at fra 1931 til 1932 steg Arbejdsløsheden meget stærkt her i Danmark. Jeg hævder, at dette var ikke paa Grund af Valutacentralen. Det ærede Medlem hæver noget andet. Men er det saa ikke mærkeligt, at i Sverige steg Arbejdsløshedsprocenten fra i 1931 at være 16,8 til i 1932 at være 22,4? Mon det alligevel ikke er Konjunkturomsvinget, der har medført det sorte Aar 1932, eller skulde det ogsaa være den danske Valutacentral, der har virket i Sverige?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Rager var i sin Forklaring af Statistikken meget stærkt inde paa, at man ikke kunde sammenligne Tallene ligefrem, men man maatte se paa den Udvikling, der har fundet Sted. Jeg mener nu, det er ligetil og fuldt berettiget, naar vi sammenligner den Udvikling, som har fundet Sted i Sverige og i Danmark fra 1931 til nu, og bruger dette Materiale som en Begrundelse for Valutacentralens Skadelighed, og jeg kan dertil føje, at hvis man vil tage en Række andre Forhold op, vil man faa et lige saa godt Materiale til Belysning af den Skade, denne Indretning gør, en Skade, som ikke alene giver sig Udtryk i, at man skader Danmark for 50—100 Mill. Kr., men ogsaa i, at man foruretter de fattige her i Landet til Gavn for de rige, for dem, der gennem dette Monopolsystem er begunstigede.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at det er ikke tilbørligt Svar ved offentlig Forhandling om Lovgivningsforanstaltninger, at i Udvalget kan man faa alt at vide. Det maa være saadan, at naar man paalægger

Befolkningen Byrder paa op til 30 Mill. Kr., maa Befolkningen ane noget om, hvad de Penge skal bruges til. Det er muligt, vi faar det at vide i Udvalget; jeg tror nu ikke, vi faar nøjagtig Besked, men det kan vi vente med til anden Behandling. Men det er ikke tilbørligt at komme med en Regning paa 30 Mill. Kr. til et Lands Vælgerbefolkning, uden at den kan ane det fjerneste om, hvad de skal bruges til, eller hvordan Loven skal administreres.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg sige, at jeg staar med de absolutte Tal, der vel nogenlunde kan sammenlignes, og ligegyldigt, hvordan man vender og drejer og belyser dem, maa det ærede Medlem indrømme, at der er gjort meget bedre Kaal paa Arbejdsløsheden i Sverige end her i Forhold til Kriseaarene, som det ærede Medlem nu indrømmer er det rigtige Udgangspunkt. (Afbrydelse af Rager). Jeg vil bede det ærede Medlem høre efter mig, naar jeg taler. I 1933 naaede Sverige sit Maksimum, beregnet for September, med 152 000 arbejdsløse, og er nu gaaet ned til 41 000. I September 1933 havde vi 72 000 og er kun naaet ned til 57 000. Tager vi September 1932, som det ærede Medlem synes bedre om, hvor vi havde Maksimum, var vi oppe paa 93 000 og er altsaa kun naaet ned til 57 000. Tager vi September 1932 for Sverige, var man oppe paa over 100 000 og er altsaa naaet helt ned til 41 000. Dette var før Maksimum i Sverige 1933, og de er rutschet langt længere ned. Vi har haft tre Aar til at rutsche ned, men er ikke tilnærmelsesvis naaet saa langt. Altsaa med andre Ord, hele denne Debat er omsonst for det ærede Medlem; de blanke Tal viser, at der er en helt anden Maade og en helt anden Effektivitet i Maaden at bekæmpe Arbejdsløsheden paa i Sverige end her.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Det var helt sært at lægge Mærke til den Forundring, hvormed det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen hørte de Lønninger, jeg nævnte. Det ærede Medlem spurgte, om jeg kan paavise Tilfælde, hvor man ikke kan faa Arbejdskraft, naar man byder en Løn paa 800—1 000 Kr., som jeg nævnte. Jeg kender adskillige Tilfælde, hvor man maa give op til 1 200 Kr. for at faa Arbejdskraft, og hvis det ærede Medlem herfra vil garantere, at han vil skaffe alle dem, det skal være, til en Løn af 800—1 000